

Pregovori ili štrajk do ispunjenja zahteva

MAJA BAŠIĆ

Miodrag Femić, predsednik Strukovnog sindikata doktora medicine RS, poručuje da zdravstveni radnici više neće i ne mogu da čekaju da ministar zdravlja pokaže dobru volju u pogledu njihovog zahteva za povećanje plata od 25 odsto.

Prema njegovim rečima, izuzetno dug i razuman rok za to istekao je 15. januara.

– Žao nam je što nismo dobili zvaničan pismeni odgovor, ali, nažalost, takva je odluka ministra Dragana Bogdanića. To je njegov pristup u poštovanju kulture socijalnog dijaloga, da sa nama komunicira samo sa opštenjima – ističe Femić.

Kolika je šansa da će ministar pristati na razgovor o povećanju plata?

– Pored sumorne slike koju danas imamo u zdravstvu, te isključivosti i vrlo rigidnog odnosa resornog ministra prema našim zahtevima, ipak se nadam da ćemo uspeti uspostaviti socijalni dijalog u vezi sa osnovanim zahtevima zdravstvenih radnika. Samo u direktnom dijalogu i pregovorima može se postići fer sporazum, koji bi, pre svega, bio u interesu pacijenata i svih građana RS.

Da li je i na osnovu čega realno tražiti povećanje od 25 odsto?

– Na udaru smo stalnog smanjenja plata i drugih primanja. Imali smo veliko smanjenje plata još 2008, pa su nam 2009. umanjena primanja za iznos toplog obroka i regresa. Lane nam je značajno umanjeno minuli rad. Kada se sve sabere, oštećeni smo za 25 odsto sadašnjih primanja.

Bez obzira na vašu

računicu, čini se da ministru nisu u planu nikakvi pregovori na pomenutu temu?

– Bogdanić mora voditi računa i o percepciji javnosti prema njemu kao resornom ministru i njegovim politikama i politikama Vlade RS u oblasti zdravstva. Upravo zbog toga smo otvoreno, javno i jasno saopštili da tražimo pregovore povodom naših legitimnih i argumentovanih zahteva za povećanje plata. Odluka o otvaranju dijaloga i pregovorima sada je na ministru, a time i odgovornost za sve posledice odbijanja ili izbegavanja razgovora.

Kada bi, okvirno, štrajk mogao da krene?

– Ponavljam da eventualna odluka ministra o otvaranju pregovora o našim zahtevima može da odloži štrajk na neki rok, u kojem bi trebalo postići dogovor. U suprotnom, pregovori se prekidaju i mi stupamo u štrajk sve do ispunjenja naših zahteva. Normalno je da očekujemo protivljenje i opstrukciju vlasti, naročito u vezi sa donošenjem odluke o minimalnom procesu rada. Moguće je da ćemo biti prinuđeni tražiti i sudsku zaštitu našeg prava na štrajk. Ali, mislim da bi to bila vrlo loša odluka vlasti u izbornoj godini.

Dokle ste stigli sa pripremanjem?

– Svaki štrajk zdravstvenih radnika vrlo je ozbiljna, delikatna, radikalna i komplikovana sindikalna mera. Namera nam je da ga uspešno i efikasno organizujemo, i to na najbolji i

pre svega zakoniti način, da traje što kraće i da bude za primer i poštovanje. Napominjem da imamo obavezu i da moramo posebno da vodimo brigu o potrebama i zahtevima naših pacijenata koji za vreme štrajka zatraže naše zdravstvene usluge. Da bi sve to mogli u potpunosti ispoštovati u skladu sa Zakonom o štrajku, a pre stupanja u štrajk, mora se utvrditi minimum procesa rada u zdravstvenim ustanovama. Mi smo utvrdili naš predlog i uputićemo ga Vladi RS, a kad se obezbede ovi uslovi, mi stupamo u štrajk.

Kako komentarišete ministru izjavu da je spreman na razgovore, ali da neće pristati ni na kakve ucene? Da li u vašem zahtevu ima elemenata ucene?

– Najava štrajka je legalno i legitimno pravo svakog sindikata. Uцена je pretnja nekoj osobi da će se o njoj ili njoj bliskim osobama obelo-

daniti činjenice koje bi mogle štetiti njihovom ugledu, i to ako se ne postupi po zahtevu učenjivača. Za ovakvu kvalifikaciju ministar sigurno nema nijedan valjan i ozbiljan argument, a iz ove definicije se vidi da se ovde radi o neosnovanom ličnom animozitetu ministra prema doktorskom sindikatu.

Koji bi mogli biti razlozi takvog stava?

– Meni nije poznat razlog za takvo ponašanje. Zato javno predlažemo da se razgovori ili pregovori održe u prisustvu medija, pacijenata, zdravstvenih radnika, građana, pa neka javnost sama proceni da li mi njega ili bilo koga učenjujemo.

Ministar ne krije da ima dobru saradnju sa sindikalcima Milenom Granulićem i Željkom Šukalom.

– Da, jedino to je potpuno tačno! Možda zato jer nisu skloni "ucenama", imaju "realne zahteve" i nisu "obojeni politikom". Tvrdimo da se ovde radi o klasičnoj diskriminaciji i nejednakom postupanju resornog ministra prema našem sindikatu.

ŽELJE SU JEDNO...

Ministar je poručio da je spreman na pregovore samo sa onima čiji su zahtevi realni i nisu obojeni politikom.

– Jasno je da svaka vlast ili poslodavac žele da pregovaraju sa podobnim sindikatom, čiji su pregovarači pod njihovom potpunom efektivnom kontrolom. Razumemo i prihvatamo da su to samo želje ministra Bogdanića.

A želje su jedno...

– Naravno. On nije ovlašćen da formalno utvrđuje ili ulazi u meritum bilo kojeg sindikalnog zahteva ili da navodno utvrđuje neku fikciju o "političkoj obojenosti" nekog reprezentativnog sindikata. Zato predlažemo da sve iznesene sumnje ili tvrdnje argumentovano obrazloži javnosti u toku pregovora.

Poručio je da vi nemate dovoljno snage da predstavljate lekare, ali imate snage da se bavite politikom?!

– Čuo sam za tu ministru izjavu, koja je slična nekim ranijim neargumentovanim izjavama u vezi sa mojim radom u bijeljinskoj bolnici. Trudim se da tešku i odgovornu funkciju predsednika SSDM odgovorno obavljam, na najbolji mogući način i na volonterskoj osnovi, a na ovu funkciju po drugi put sam jednoglasno izabran. Žao mi je što je ministar frustriran zbog mojih argumentovanih kritika lošeg stanja u oblasti zdravstva.

Da li je posredi neki lični sukob?

– Pitanja saradnje sa našim sindikatom – ministar potpuno neosnovano prenosi u sferu naših navodnih ličnih sukoba, za šta nema nikakvog osnova. Ja se bavim našom sindikalnom politikom, a ne politikom u nekoj stranci. Bogdanić je profesionalni političar, zbog čega

je potrebno da više poštuje i neguje kulturu socijalnog dijaloga, jer dosadašnji socijalni monolog očito nije dao nikakve rezultate.

U kojoj meri su lekari raspoloženi za štrajk?

– Nijedna normalna i psihički zdrava osoba neće se pohvaliti da je raspoložena za štrajk i sigurno nijedan doktor medicine ili medicinska sestra nije opredeljen za bilo kakvu radikalnu sindikalnu meru, a pogotovo štrajk.

Kako, onda, dodosmo do priče o štrajku?

– Štrajk kao poslednju vrlo represivnu sindikalnu meru može iznuditi samo nesposobna, neodgovorna i bahata vlast ili neodgovorni političar na vlasti koji ne razmišlja o posledicama koje svaki štrajk sobom svima donosi. Činjenica je da su doktori medicine i medicinske sestre i tehničari krajnje nezadovoljni profesionalnim, ekonomskim i socijalnim položajem koji imaju u našem društvu.

Da li su još nečim razočarani?

– Da, time što se ne poštuje dostojanstvo rada zdravstvenih radnika. Plate doktora medicine, specijalista i supspecijalista ne mogu se uporediti sa platom sudija, tužilaca, odbornika, narodnih poslanika, radnika u nekim republikim upravnim organizacijama i regulatornim telima i komisijama.

Kakve su plate naših doktora u poređenju sa platama njihovih kolega iz okruženja?

– Osnovna plata doktora medicine u RS, bez naknade za topli obrok, regres, noćni rad, dežurstvo, pripravnost, iznosi 976, a u FBiH 1.785 KM. Osnovna plata specijaliste u RS je 1.381, a u FBiH 2.242 KM, dok osnovna plata medicinske sestre u RS iznosi 436, a u FBiH 1.001 KM. Samo ovi pokazatelji potpuno dokazuju opravdanost svih naših zahteva. ■